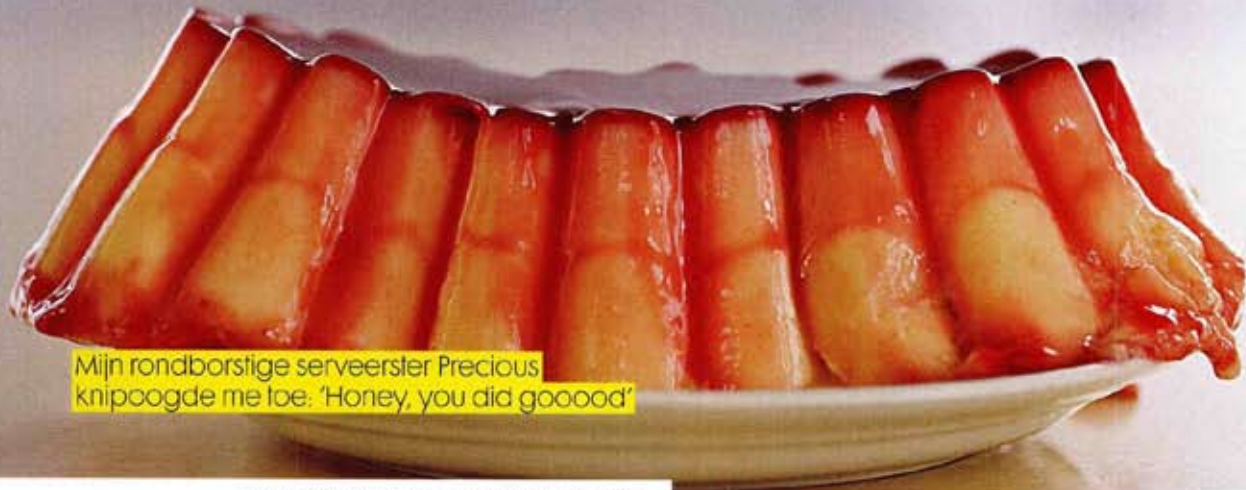

SOUTHERN COMFORT

Om als enige SLANKE IN MEMPHIS niet totaál uit de toon te vallen – je wilt er toch een beetje bij horen nietwaar? – past Ilonka zich aan aan de CULINAIRE ETIQUETTE. Flinke porties pils, 'pork' en pudding dus... NO PROBLEMO.

Mijn rondborstige serveerster Precious knipoogde me toe: 'Honey, you did goooood'

Ik ben eigenlijk een ontzettend flexibel persoon. Niet dat ik nooit zeur, integendeel, ik ben een voorstander van het Belere Zeuren (zeuren met een entertainmentfactor), maar ik weet ook goed wanneer het niet nodig is en je een beetje *go with the flow* moet doen en zo.

Zo kwam ik in Memphis aan en bleek ik ongeveer de dunste persoon in de buurt te zijn. Dat viel op, op straat. Nu kan ik wel zeuren dat ik dat

vervelend vond, maar ik was op vakantie en voor mijn doen relaxed. Er was nergens een gezonde salade te bekennen, of fruit, maar ook dat vond ik geen punt. Je hoort je als gast een beetje aan te passen, en ik ben graag een goede gast, dus ik besloot in die twee dagen dat ik in Memphis was flink mijn best te doen om zo veel mogelijk te eten zodat ik er een beetje bij hoorde.

U raadt het al, flink eten, dat is in Memphis helemaal niet moeilijk. *Southern cooking!* Wereldberoemd! Wat ook goed ging was bier drinken. Nu drink ik nooit bier, maar aangezien de bierkaarten langer waren dan de wijnkaarten, en bier bovendien spannende namen had als Ghost River Ale en Blue Moon, ben ik ook wat dat betreft heel inschikkelijk geweest. Maar goed. Mijn culinaire highlights:

> *Gumbo Ya Ya Straight From The Bayou* en *Banana Bread Pudding* in BB King's Blues Club.

Gumbo, dat is een soort dikke soep met vis, garnalen en worst. Heerlijk, maar ik zat wel de hele avond met het liedje *Jambalaya* van The Carpenters in mijn hoofd (*'son of a gun, we'll have big fun on the bayou'*). Ondanks dat er een funky bluesband op het podium stond. Génaant (je kunt een wit meisje wel in een zwart bluescafé zetten, maar het blijft een wit meisje). De grootste highlight was mijn rondborstige serveerster: 'Haaa, mah name is Precious.' Nu heet ik Dahling (althans, volgens mijn naamkettinkje), dus Precious haalde meteen een halve emmer bier voor me. Het enorme bord vol pudding zorgde bijna

voor een vroege dood, ik heb beschaamd een kwart terug moeten geven. Maar Precious knipoogde me toe: 'Honey, you did goooood.' Ondanks de gumbo, de pudding en het vat bier huppelde ik de zaak uit. *I did good!*

> *World Famous Charcoal-Broiled Pork Ribs with Beans and Slaw* in The Rendezvous.

Nu eet ik nooit varken, maar de *pork ribs* van The Rendezvous worden de hele wereld over verscheept, zo befaamd zijn ze, dus: kom maar op. 'Zeker een halve portie,' vroeg de ober zonder het echt te vragen, nadat hij me kort van top tot teen had bekeken. Damn. Ik hoorde er nog niet echt bij. Ik was ook de enige met lippenstift – de prachtig matrode Dragon Girl van Nars. Die zat er na een half uur kluiven tot grote tevredenheid van de ober niet meer op.

> *SoFo Breakfast with Cheese Tomato Onion Omelet, Bacon, Hash Brown, Grits and Toast* in Beignet Café.

Grits, zo wist ik, is typisch southern, en het lievelingsgerecht van Britney Spears. Maar wat zijn grits? Grutten, zo leerde de iTunes app op mijn iPhone. Maar wat zijn grutten? Niet lekker, kan ik vertellen. Maar ik heb de rest van mijn bord schoon leeg gegeten.

> *Double Skinny Latte* in Bluff City Coffee.

Ik hoor het u denken: hoezo is koffie een hoogtepunt? Dat zal ik even uitleggen: ik kon maar geen koffie vinden in Memphis. Dat wil zeggen, iets wat geen opschroet was of al uren op een plaatje stond. Na twee dagen werd ik een beetje ongeduldig. En prikkelbaar. Op een *mama-hasn't-had-her-coffee-yet* manier. Ik wilde bijna gaan zeuren. Tot ik deze koffie verkeerd vond in South Main. Mijn trip was gereed! Treeden ben ik met twee kilo overgewicht op het vliegtuig naar huis gestapt. En nee, die twee kilo waren niet de Elvis-koelkast-magneten die ik in Graceland had gekocht.